

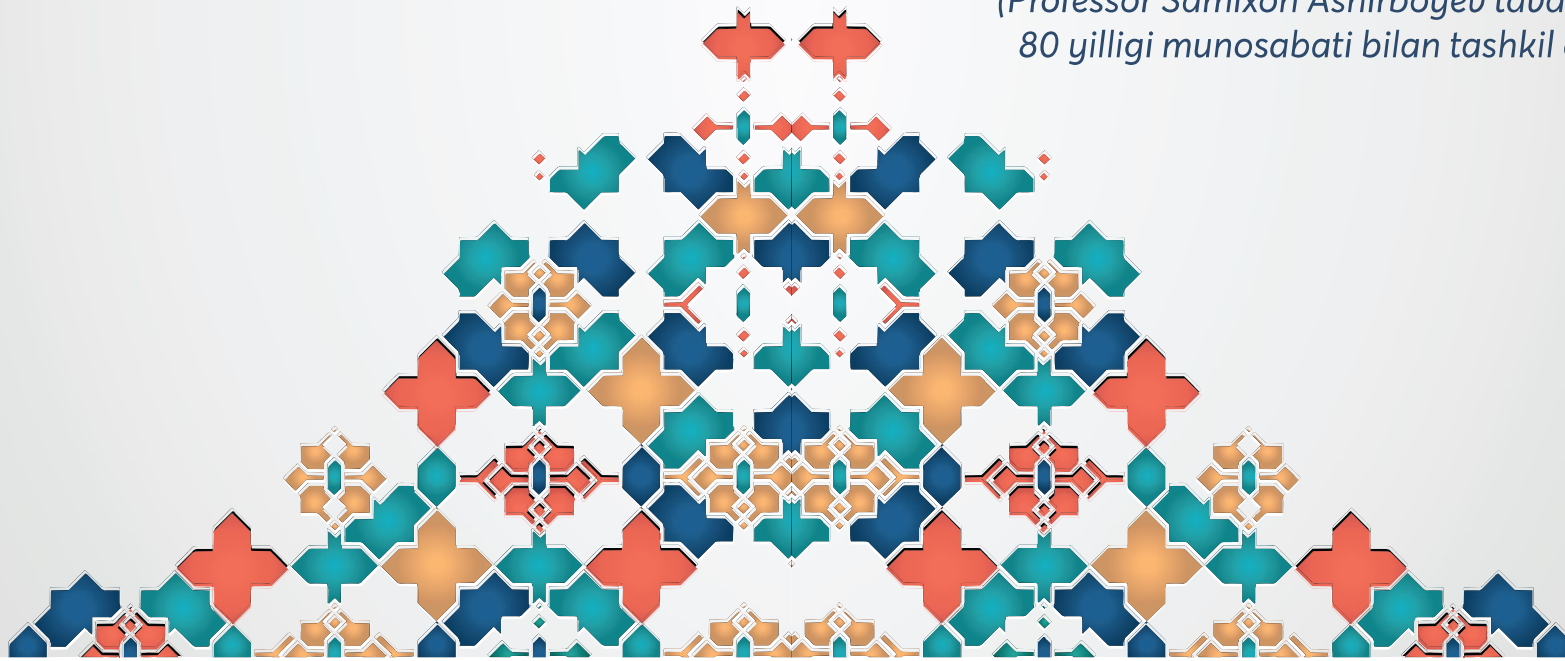

“O‘ZBEK FOLKLORI VA SHEVALARI TADQIQOTLARI: AMALIYOT, METODOLOGIYA, YANGICHA YONDASHUV”

mavzusidagi xalqaro ilmiy-nazariy
konferensiya materiallari

2026-yil 23-may

*(Professor Samixon Ashirboyev tavalludining
80 yilligi munosabati bilan tashkil etilgan)*

“O‘zbek folklori va shevalari tadqiqotlari: *amaliyot, metodologiya, yangicha yondashuv*” mavzusidagi xalqaro ilmiy-nazariy konferensiya materiallari
/ Mas’ul muharrir: Sh.Sirojiddinov. – Toshkent, 2026. bet.

Mas’ul muharrir:
Shuhrat Sirojiddinov
filologiya fanlari doktori, akademik

Tahrir hay’ati:

Normurodova N.Z. filologiya fanlari doktori, professor;
Jabborov N.A. filologiya fanlari doktori, professor;
Ashirboyev S. filologiya fanlari doktori, professor;
Tilavov A.X. filologiya fanlari nomzodi, dotsent;
Xidraliyeva Z.R. filol. fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD), dotsent v.b.;
Aliqulova H.Q. filol. fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD), katta o‘qituvchi;
Turdialiyev A.X. filol. fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD), dotsent v.b.;
Alimardanov E.I. filol.fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD), katta o‘qituvchi;
Qodirov U.A., katta o‘qituvchi.

Ushbu to‘plamda Alisher Navoiy nomidagi Toshkent davlat O‘zbek tili va adabiyoti universitetida 2026-yil 23-mayda o‘tkazilgan **“O‘zbek folklori va shevalari tadqiqotlari: *amaliyot, metodologiya, yangicha yondashuv*”** mavzusidagi xalqaro ilmiy-nazariy konferensiya materiallari hamda filologiya fanlari doktori, professor Samixon Ashirboyevning tabarruk yoshi munosabati bilan yo‘llangan tabriklar o‘rin olgan.

To‘plam materiallaridan filolog mutaxassislar, ilmiy tadqiqotchilar, magistratura va bakalavriat talabalari, shuningdek, keng o‘quvchilar ommasi foydalanishlari mumkin. Maqolalar sifati, mazmuni va haqiqiyligi uchun muallifning o‘zi javobgar hisoblanadi.

3	Doç.dr. Gatibe Çingiz Kızı MAHMUDOVA, Türkmen ve Azerbaycan Dillerinde Dinî İnancı ve Halk İnancılarını Yansıtan Leksik Birimler 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/TREX3784	104
4	Dr. Dok. Aytac ZEYNALOVA, Azerbaycan şairi aliğa vahid'in şiirinde klasik gelenegin yeri ve çağdaş poetik arayışlar 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/OSYF6928	108
5	Fariza ŞAHBAZOVA, Hindistan inglizcesi: hint dillerinden alıntılar ve etnokültürel sözcükler 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/GUYV4923	111
6	Doç. Oktay SAMEDOV, Aktualnye problemy ispolzovaniya folkloru v obuchenii russkomu yazıku kak inostrannomu 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/CZWG9473	118
7	Dots. Aytan CƏFƏROVA, Folklorlarda "Bir" sayının simvolikasi (Azerbaycanın Naxçıvan bölgəsinin folklor nümunələri əsasında) 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/KXYG1765	120
8	Dr., Zhumagali İBRAGİMOV, The phonetic and morphological structure of the "kudretnâme" text 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/YSHG6742	122
9	Gunel AHMADOVA, Cause and effect in language 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/CJJJ6033	132
10	Sekine ALIYEVA, Türkiye türkçesi ile azerbaycan türkçesinin göyçe ağızları arasında ortak leksik birimler 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/DAOB6191	136
11	Leyla PIRIYEVA, Informational load of the text and parcelling 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/YDQR1329	139
12	Dilber CAMALI, Qadimgi turkiy yozma odgorliklarda ravishlarning tuzilish turlari 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/BNWA2284	142
13	Əlnara YaXYəVA, Arxaichnye deeprichastnye suffiksy v yazıke shaxa ismaila xatai 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/NIJL4673	147
14	Pərvin BAYRAMOVA, Linguistic-pragmatic factors in effective communication 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/FJVD3339	151
15	Meryem HAMIŞOĞLU, First dictionary of Turkish «Devoni lug'atit-turk» plant names in Uzbekistan Turkish 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/GOXC3737	154
16	Rugıye KARAKOÇ, Diyaloglarda basit cümlelerin amaç ve anlamına göre türleri 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/TKKE6177	162
17	Sh. Ə. NAGİEVA, Концепт времени в языке i ego vyraženie v paremiyax 10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/UQAH7603	165
18	Arzu İSGENDERZADE, Qaray (karaim) turk tili: lingvistik xususiyatlari va yozuv an'anasi	170
19	Böyükxanım ƏSGƏROVA,	173

TÜRKMEN VE AZERBAIJAN DİLLERİNDE DİNİ İNANÇLARI VE HALK İNANÇLARINI YANSITAN LEKSİK BİRİMLER LEXICAL UNITS REFLECTING RELIGIOUS AND FOLK BELIEFS IN TURKMEN AND AZERBAIJANI LANGUAGES

Doç.dr. Gati̇be Çingiz Kızı MAHMUDOVA,
AMEA Nesimi adına Dilcilik Enstitüsü

Türk Dilleri Bölümü

ORCID: 0000-0001-9898-9002

10.52773/tsuull.conf.2026.23.05/TREX3784

ÖZET. Makalede, Türkmen ve Azerbaycan dillerinde dinî inançları ve halk inanışlarını yansıtan leksik birimler karşılaştırmalı-etnolingüistik açıdan incelenmiştir. Araştırmanın temel amacı, her iki dilde halkın mitolojik dünya görüşünü, dinî düşünce yapısını ve kadim inanç sistemini ifade eden leksik birimlerin semantik özelliklerini belirlemektir. Araştırma göstermektedir ki, Türkmen ve Azerbaycan dillerinde dinî inanışlarla ilgili leksik yapı, eski Türk mitolojik tasavvurları ile İslam dinî unsurlarının sentezi sonucunda şekillenmiştir. Makalede “Tanrı/Təəri (Tanrı)”, “qut (kut, uğur ve kutsallık anlayışı)”, “uğur (şans, talih)”, “pir (veli, ermiş kişi)”, “ocaq (kutsal ocak, ziyaret yeri)”, “bədnəzər (nazar, kötü bakış)”, “cadı (cadı, büyüücü kadın)”, “tilsim (tılsım, büyüülü nesne)”, “al ruh (albastı ruhu)”, “qara basmaq (karabasan)”, “dua (dua)”, “iman (iman)”, “şeytan (şeytan)”, “cəhənnəm (cehennəm)”, “bəxt (baht, kader)” gibi leksik birimlerin semantik yükü analiz edilmiştir. Belirlenmiştir ki, bu birimler yalnızca nominatif işlev taşımamakta, aynı zamanda halkın korunma, inanç, korku ve mistik düşünce modellerini yansıtan etnokültürel göstergeler olarak da işlev görmektedir. Araştırma sürecinde karşılaştırmalı dilbilimsel ve semantik analiz yöntemlerinden yararlanılmıştır. İncelemeler göstermiştir ki, Türkmen ve Azerbaycan dillerindeki dinî ve mitolojik leksikanın büyük bir bölümü ortak genel Türk semantik tabanına sahiptir. Bununla birlikte, her iki dilde kendine özgü yerel özellikler ve farklı semantik nüanslar da gözlemlenmektedir. Makalede şu sonuca varılmıştır ki, dinî ve halk inanışlarını yansıtan leksik birimler, Türkmen ve Azerbaycan halklarının tarihî hafızasını, manevi dünyasını ve etnik-kültürel kimliğini koruyan önemli dil unsurlarıdır. Bu leksikanın incelenmesi, Türk dillerinin tarihî leksikolojisi ve etnolingüistiğinin araştırılması açısından önemli bir bilimsel değer taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Türkmen dili, Azerbaycan dili, dinî leksik, halk inanışları, etnolingüistik, mitolojik tasavvurlar, Oğuz grubu Türk dilleri.

Annotation. The article studies lexical units reflecting religious beliefs and folk beliefs in the Turkmen and Azerbaijani languages from a comparative-ethnolinguistic perspective. The main goal of the study is to determine the semantic features of lexical units expressing the mythological worldview, religious thinking and ancient belief system of the people in both languages. The study shows that the lexical layer related to religious beliefs in the Turkmen and Azerbaijani languages was formed as a result of the synthesis of ancient Turkic mythological ideas and elements of the Islamic religion. The article analyzes the semantic load of lexical units such as “God/Təəri (God)”, “kut (the concept of luck, happiness and holiness)”, “uğur (luck, happiness)”, “pir (saint, person with a fortune)”, “ocaq (holy place, place of pilgrimage)”, “bədnəzar (evil eye)”, “cadı (witch woman)”, “tilsim (amulet, magical item)”, “al ruh (spirit of the soul)”, “qara basmaq (basinkirash, karabasan)”, “dua (prayer)”, “iman (faith)”, “şeytan (devil)”, “cəhənnəm (hell)”, “bəxt (happiness, destiny)”. It was found that these units do not only perform a nominative function, but also serve as ethnocultural indicators reflecting the people's models of protection,

belief, fear and mystical thinking. The research used methods of comparative linguistics and semantic analysis. The analysis showed that a large part of the religious and mythological lexicon in the Turkmen and Azerbaijani languages has a pan-Turkic semantic basis. At the same time, both languages have their own local features and various semantic subtleties. The article concludes that lexical units reflecting religious and folk beliefs are important language units that preserve the historical memory, spiritual world and ethno-cultural identity of the Turkmen and Azerbaijani peoples. The study of this lexical layer is of great scientific importance from the point of view of studying the historical lexicology and ethnolinguistics of the Turkic languages.

Key words: *Turkmen language, Azerbaijani language, religious lexicon, folk beliefs, ethnolinguistics, mythological representations, Turkic languages of the Oguz group.*

Girış. Oğuz grubu Türk dilleri, Türk dillerinin en eski ve en yaygın kollarından biri olup zengin tarihî ve kültürel mirasıyla dikkat çekmektedir. Azerbaycan, Türk, Türkmen ve Gagavuz dillerini kapsayan bu dil grubu, yalnızca dil özellikleriyle değil, aynı zamanda ortak etnik hafıza, mitolojik düşünce ve dinî-kültürel değerlerle de birbirine bağlıdır. Halkın yaşam tarzı, dünya görüşü, inanç sistemi ve manevi tecrübesi dilin leksik katmanında özel bir biçimde yansımaktadır. Bu bakımdan dinî inanışları ve halk inançlarını ifade eden leksik birimler, Oğuz grubu Türk dillerinin etnolinguistik özelliklerinin incelenmesi açısından önemli materyaller olarak değerlendirilmektedir. Türkmen dili, Oğuz grubu Türk dilleri içerisinde eski Türk inanışlarının izlerini daha canlı biçimde koruyan dillerden biridir. Türkmen halkının yüzyıllar boyunca şekillenen dinî-mitolojik dünya görüşü, dilin leksik sisteminde çeşitli semantik katmanlar meydana getirmiştir. Bu leksik birimler yalnızca nominatif işlev taşımamakta, aynı zamanda halkın düşünce tarzını, korku ve umutlarını, sakral dünya hakkındaki tasavvurlarını da ifade etmektedir. Türkmen dilinde dinî ve halk inanışlarıyla ilgili leksik birimler, eski Türk mitolojisi, şamanizm, animizm, totemizm ve sonraki dönemlerde İslam dininin etkisiyle oluşmuş çok katmanlı bir semantik sistem meydana getirmektedir.

Türkmen dilinde dinî inanışları ve halk tasavvurlarını yansıtan leksik birimler esas olarak üç büyük semantik alanda birleşmektedir.

Eski Türk İnanç Sistemi ve Şamanist Dünya Görüşünü Yansıtan Leksik Birimler

Bu grupta yer alan sözcükler, eski Türklerin kâinat, doğa ve insan ilişkileri hakkındaki ilk mitolojik tasavvurlarını ifade etmektedir. Bu birimler arasında “Təŋri (Tanrı)”, “qut (kut, kutsal yaşam gücü)”, “Umay (Umay Ana)”, “yer-suv (yer-su ruhları)”, “aruq (arınmış, temiz ruh)”, “uğur (şans, talih)”, “al ruh (albastı ruhu)”, “qara basmaq (karabasan)”, “yaman göz (kem göz, nazar)” vb. önemli yer tutmaktadır. “Təŋri (Tanrı)” sözcüğü eski Türk dillerinde “gök”, “yüce sema”, “ulvi güç”, “yaratıcı başlangıç” anlamlarında kullanılmıştır. Semantik açıdan bu sözcük yalnızca dinî bir terim değil, aynı zamanda kozmik uyumun ve ilahî yönetimin sembolüdür. Orhon-Yenisey yazıtlarında “Kök Təŋri” ifadesi, evreni yöneten kutsal güç anlamında kullanılmaktadır. Türkmen dilinde de “Təŋri” sözcüğü kutsallık, yaratılış ve kader kavramlarıyla ilişkilendirilmektedir. Azerbaycan ve Türkiye Türkçesinde “Tanrı” biçimiyle paralellik göstermektedir. “Qut (kut)” sözcüğü eski Türk mitolojik düşüncesinde insanın ve hükümdarın ilahî gücünü, kutsal enerjisini ifade etmektedir. Semantik açıdan “qut”, yaşam gücü, uğur, bereket ve ilahî himaye anlamlarını bir arada taşımaktadır. Eski Türkler, hakanın yönetime yetkisinin “qut” aracılığıyla verildiğine inanmışlardır. Türkmen dilinde bu kavram günümüzde de “uğur”, “mutluluk”, “talih açıklığı” anlamlarında yaşamaktadır. “Umay (Umay Ana)” eski Türk mitolojisinde çocukları ve anneleri koruyan kadın ruhu olarak bilinmektedir. Semantik açıdan Umay; bereket, annelik, hayatın devamlılığı ve koruyuculuk kavramlarını ifade etmektedir. Bu imge, Türk halklarının mitolojik düşüncesinde kadın unsurunun kutsallığıyla ilişkilidir. “Yer-suv (yer-su)” ifadesi eski Türk inanışlarında toprak ve su ruhlarını belirtmektedir. Burada “yer” bereket ve yaşam alanını, “suv”

ise hayatin kaynagini temsil ederek kutsallaştirılmaktadır. Semantik açıdan bu ifade, insan ile doğa arasındaki uyumu yansıtmaktadır. Türkmen halk inanışlarında kutsal pınarların, dağların ve ağaçların koruyucu ruhlara sahip olduğuna inanılması, bu düşünce sisteminin devamı niteliğindedir.

“Al ruh (albastı ruhu)” veya “Al arvadı (Al karısı)” Türk halkları mitolojisinde doğum sırasında kadınlara zarar veren mistik varlık olarak tasavvur edilmektedir. Bu kavramın semantiği korku, tehlike ve bilinmeyen güçle ilişkilidir. Türkmen dilinde “al ruh” ifadesi demonolojik tasavvurların dilsel göstergesidir. Azerbaycan folklorunda da “Al arvadı” motifi yaygın olarak görülmektedir.

“Qara basmaq (karabasan)” ifadesi ise insanın uykuda sıkıntı yaşaması, nefesinin daralması ve korku hissetmesiyle ilişkilendirilmektedir. Eski inanışlarda bunun kötü ruhların etkisi sonucu meydana geldiği düşünülmüştür. Semantik açıdan bu ifade, psikolojik durumun mitolojik yorumudur.

“Yaman göz (kem göz, nazar)” veya “göz değmesi” kavramı Türkmen halk inanışlarında oldukça yaygındır. İnsanların kışkanç veya olumsuz enerjili bakışlarının zarar verdiği düşüncesi eski animistik tasavvurlarla bağlantılıdır. Bu nedenle çocuklara boncuk takılması ve çeşitli duaların okunması gibi koruyucu uygulamalar gelişmiştir.

İslam Dininin Etkisi Altında Şekillenmiş Leksik Birimler

Türkmen halkının İslam dinini kabul etmesinden sonra dinî leksik yapı, ağırlıklı olarak Arapça ve Farsça aracılığıyla zenginleşmiştir. Bu sözcükler zamanla Türkmen dilinin fonetik ve semantik sistemine uyarlanmıştır. “Allāh (Allah)”, “iman (iman)”, “namaz (namaz)”, “oruç (oruç)”, “dua (dua)”, “taqdir (takdir, kader)”, “şeytan (şeytan)”, “cennet (cennet)”, “cehennem (cehennem)”, “peygamber (peygamber)”, “savap (sevap)”, “günä (günah)” gibi leksik birimler halkın dinî dünya görüşünün temel unsurlarını oluşturmaktadır.

“Allāh (Allah)” sözcüğü İslam inancında tek yaratıcı gücü ifade etmektedir. Semantik açıdan mutlak kudret, merhamet ve ilahî hâkimiyet kavramlarını içermektedir. Türkmen dilinde bu sözcük günlük konuşmada da yaygın biçimde kullanılmaktadır: “Allāh saklasın” ve “Allāh yol açsın” gibi ifadelerde ilahî koruma ve dua anlamı taşımaktadır.

“İman (iman)” sözcüğü insanın dinî inancını ve manevi bağlılığını ifade etmektedir. Semantik açıdan bu kavram yalnızca dinî inanç değil, aynı zamanda ahlaki temizlik ve vicdan göstergesi olarak kabul edilmektedir. Türkmen halk düşüncesinde “imanlı adam” ifadesi dürüst ve güvenilir insan anlamında kullanılmaktadır.

“Namaz (namaz)” ve “oruç (oruç)” sözcükleri İslam’ın temel ibadet kavramlarını ifade etmektedir. Ancak halk dilinde bu sözcükler yalnızca dinî ritüelleri değil, aynı zamanda manevi arınma ve sabrın sembolü olarak da değerlendirilmektedir.

“Dua (dua)” sözcüğü Türkmen halk kültüründe hem dinî ibadet hem de hayır dua işlevi taşımaktadır. Yaşlı insanların “alkış” niteliğindeki duaları, eski Türk alkış geleneği ile İslam düşüncesinin sentezini göstermektedir.

“Taqdir (takdir, kader)” kavramı Türkmen halk dünya görüşünde insan yaşamının önceden belirlenmiş ilahî bir plan doğrultusunda şekillendiğini ifade etmektedir. Bu sözcük semantik açıdan hem dinî kadercilik hem de insanın yazgıya bakışı yansıtmaktadır.

“Şeytan (şeytan)”, “cehennem (cehennem)” ve “günä (günah)” gibi sözcükler ise olumsuz ahlaki davranışları ifade eden dinî-etik kategorilerdir. Halk arasında bu sözcükler korkutma, öğüt verme ve ahlaki düzenleme aracı olarak da kullanılmaktadır.

Halk İnançları ve Büyüsel-Mistik Tasavvurlarla İlgili Leksik Birimler

Türkmen halkının inanç sisteminde büyüsel ve mistik unsurlar önemli bir yer tutmaktadır. Bu alana ait leksik birimler, halkın eski koruma ve mistik düşünce modellerini yansıtmaktadır. “Bādnazar (bēdnəzər, nazar)”, “cadı (cadı)”, “tilsim (tılsım)”, “pir (veli, ermiş kişi)”, “ocaq (kutsal ocak, ziyaret yeri)”, “uğurluk (uğurlu nesne, muska)”, “bāgti (baht, talih)”, “yaman arvad (kötü

ruh)” “töz (ilk ruh, öz varlık)” “yuxu yozmak (rüya yorumlamak)” gibi sözcükler bu sistemin temel bileşenleridir.

“Bədnazar (bədnəzər, nəzar)” sözcüğü olumsuz bakış sonucu insanın zarar görmesi inancını ifade etmektedir. Semantik açıdan kıskançlık, negatif enerji ve metafizik etki kavramlarını bir araya getirmektedir. Azərbaycan Türkçesindeki “bədnəzər” sözcüğüyle tam paralellik göstermektedir.

“Cadı (cadı)” sözcüğü halk inanışlarında büyü ve gizli güçlerle ilişkili kadın figürünü ifade etmektedir. Semantik açıdan korku, mistisizm ve olağanüstü güç kavramlarını yansıtmaktadır.

“Tilsim (tılsım)” sözcüğü koruyucu veya büyüülü güce sahip nesne anlamında kullanılmaktadır. Türkmen halkı arasında bazı taşların, yazıların ve eşyaların mistik güce sahip olduğuna inanılması bu kavramın semantik temelini oluşturmaktadır.

“Pir (veli, ermiş kişi)” ve “ocaq (kutsal ocak, ziyaret yeri)” kavramları kutsal mekân ve kutsal şahıs kültürle ilişkilidir. Türkmenler arasında bazı türbelerin ve kutsal yerlerin şifa ve koruma gücüne sahip olduğuna inanılmaktadır. “Ocaq” sözcüğü ise semantik açıdan hem aile, soy-kök hem de kutsallık kavramlarını ifade etmektedir.

“Bəgti (baht, talih)” sözcüğü “şans” ve “talihin açık olması” anlamında kullanılmaktadır. Bu kavram, eski Türk “qut” anlayışıyla semantik yakınlık göstermektedir.

“Yaman arwah (kötü ruh)” ifadesi insanlara zarar veren kötü ruhları ifade etmektedir. Burada “arwah” sözcüğü ruhlar âlemiyle ilgili mitolojik tasavvurları yansıtmaktadır.

“Töz (ilk ruh, öz varlık)” sözcüğü eski Türk mitolojik düşüncesinde başlangıç ruhu ve ilk öz anlamında kullanılmıştır. Bu kavram semantik açıdan evrenin ilk manevi temeli olarak anlaşılmakta ve eski Türk kozmogonik düşüncesiyle ilişkilendirilmektedir.

“Yuxu yozmak (rüya yorumlamak)” ifadesi ise halkın gelecek hakkında mistik bilgi edinme inancını yansıtmaktadır. Rüyaların ilahî veya metafizik mesaj olarak kabul edilmesi, eski şamanist düşüncenin izlerinden biridir.

Karşılaştırmalı analiz göstermektedir ki Türkmen dilindeki dinî ve halk inanışlarıyla ilgili leksik birimlerin büyük bölümü Azerbaycan ve Türkiye Türkçesinde paralel biçimlerde bulunmaktadır. “Uğur”, “pir”, “ocaq”, “dua”, “bədnəzər”, “qara basmaq”, “şeytan”, “iman” gibi sözcükler ortak Türk etnokültürel hafızasının unsurları olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte Türkmen dilinde korunan “töz”, “bəgti”, “yaman arwah” gibi leksik birimler, bu halkın kendine özgü etnik-kültürel deneyimini yansıtmaktadır.

Sonuç olarak, Oğuz grubu Türk dillerinde dinî ve halk inanışlarını yansıtan leksik birimler, dilin en eski ve en derin semantik katmanlarından birini oluşturmaktadır. Bu birimler yalnızca dilsel bir olgu değil, aynı zamanda halkın mitolojik hafızasının, dinî dünya görüşünün ve etnokültürel kimliğinin göstergesidir. Türkmen dili materyalleri üzerinde yapılan analizler, dinî ve mitolojik leksikanın halkın tarihî tecrübesini, manevi yaşamını ve sakral düşünce modelini koruyarak kuşaktan kuşağa aktaran önemli bir etnolinguistik sistem olduğunu ortaya koymaktadır.

KAYNAKÇA

1. Gökçür, E. (2022). *Türkmen kültürü ve Türkmen kültürüne dayalı söz varlığı*. Konya.
2. Güvenç, B. (2002). *İnsan ve kültür*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
3. Jiang, W. (2000). The relationship between culture and language. *ELT Journal*, 54(4), 328-334.
4. Məmmədov, İ. (2008). *Azərbaycan dilinin etnografik leksikası*. Bakı: Elm.